

Forslag til lov om miljøbeskyttelse.

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).

(Fremsat 18/1 90).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Her skal jeg efter ønske fastsætte en taletid for ordførerne på 10 minutter i første omgang.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Trøjborg (S):

Det vil sikkert glæde mange, at der er 10 minutters taletid.

Jeg vil starte med at sige, at lovforslaget om miljøbeskyttelse på én måde – jeg håber, jeg kan forstås ret, når jeg siger det – ikke er politisk tidssvarende. Det er nemlig, som om de holdninger, der i øjeblikket præger Europa og også præger det danske samfund, er gået spørløst hen over det lovforberedende arbejde.

Hvad mener jeg med det? Jeg mener, at hovedstrømningen går på, at det er de folkevalgte, der har ansvaret og også pligten for udformningen af politikken, herunder miljøpolitikken. Holdningen er imod mere magt til bureaukrati- et og organisationerne. Desværre er forslaget om miljøbeskyttelsesloven gennemsyret af bestemmelser, der kan flytte indflydelse fra Folketinget til ministeren. Det synes jeg er en dårlig idé.

Folketinget skal ikke blot være en diskussionsklub for teoretisk-principielle debatter, men være en lovgivende forsamling, hvor vi også for Folketingets egen skyld arbejder med konkrete sager på miljøområdet. Jeg kan ikke lade være med at mindes, at gennemførelsen af miljøbeskyttelsesloven af 1. oktober 1974 skete med Socialdemokratiets og Konservatives stemmer. Ved den lejlighed stemte Det Radikale Venstre imod den miljøbeskyttelseslov med den begrundelse, at det var for uigennemsigtigt på grund af de mange ministerbeføjelser.

Derfor vil jeg foreslå, at der skabes enighed om at udtage kvoteloven og genanvendelses- og affaldsloven af lovforslaget eller lave bestemmelser, der i praksis svarer hertil. Der er ingen mening i, synes jeg, at kvoteloven nu skal være en bemyndigelse, at der dermed efter aftale mellem ministeren og elværkerne fastsættes kvoter for acceptabel forurening uden Folke-

tingets medvirken. Folketinget, der nøje følger udviklingen og endda giver regeringen mandāt til, på hvilke vilkår regeringen kan vedtage EF-luftforureningsdirektiver, bliver nu bedt om at holde fingrene fra de vigtigste bestemmelser vedrørende luftforurening. Det synes jeg er helt uacceptabelt.

Der er heller ingen grund til at indarbejde genanvendelsesloven og affaldsloven i miljøbeskyttelsesloven. De gode opstramninger, der er i forslaget om, at der kan fastsættes regler om begrænsning af anvendelse af bestemte typer materialer osv., kunne nemt fastsættes i eksisterende lovgivning og her få en tiltrængt præcisering af, at der skal etableres indsamlingsordninger fra private husstande, at der skal laves affaldsplaner i kommunerne, der bygger på princippet om kildesortering osv.

Vælgerne forventer, at det er noget, vi beskæftiger os med i Folketinget. De har svært ved at forstå, at det er vilkår, der blot vedtages i et ministerkontor. Det har jeg i alt fald meget svært ved at forklare, når vi diskuterer emner, som folk føler så tæt inde på deres krop som disse forhold.

Jeg synes, PVC-sagen er et godt eksempel på, at de mange ministerbeføjelser ofte blot svækker ministerens mulighed for handling. Det kan godt være, at nogle måske har ret i deres antagelse i pressen om, at ministeren kunne have tacklet denne sag mere hensigtsmæssigt. Det kan vi jo vende tilbage til i udvalgets samråd efter behandlingen her i folketingssalen. I hvert fald har vi konstateret, at vedtagelsen om begrænsning i anvendelse af PVC i princippet kan gennemføres, hvis der ikke er et flertal imod i Folketinget. Nu kan den altså også bremses af et mindretal inden for regeringspartierne. Derfor skal vi have samråd i Folketingets Miljøudvalg.

Efter disse mere generelle bemærkninger vil jeg kommentere nogle enkeltheder i det omfattende lovforslag, som vi fra Socialdemokratiets side vil kigge nærmere på i udvalgsarbejdet.

Ordningen med miljømærker synes vi kan være en god idé. Vi vil imidlertid gerne have ordningens administration præciseret. Nævnets sammensætning skal afklares nu, hvor området udvides. Der er jo efter vedtagelsen af kemikalieloven igangsat et udredningsarbejde. Det skal være tilendebragt, inden vi vedtager denne paragraf.